

til Hjælp; men i Virkeligheden er dette aldrig skeet, i alt Fald saa godt som aldrig, og det Samme vil blive Tilfældet, naar der nu blot bestemmes, at Amtsrådet „kan“ komme Communerne til Hjælp i denne Retning. Vi have altsaa her en Bannselighed, uden at der er givet os noget praktisk Middel til at faae den løst. Efter disse Paragrapher i Loven, som jeg nu har omtalt, følger der et Affnit, som paa en Maade gjerne kunde udelades af Loven, da det staaer temmeligt isoleret, nemlig §§. 13—18 inclusive. Det er navnlig med Hensyn til dette Affnit, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Esfærning), som for Diebliffet ikke er tilstede, da denne Sag sidst stod paa Dagsordenen, yttrede, at hele Loven stod i en saa bestemt Modsatning til en anden Lov, som da var til Forhandling, nemlig den angaaende Skolelærhjelpekasserne, at naar man gik ind paa den ene, saa maatte man forkaste den anden. Der foreligger jo Thinget et Lovforslag angaaende den Gjenstand, som i dette Affnit er under Omtale: Skolelærhjelpekasserne, nemlig, som gaaer ud fra en ganske anden Anskuelse og ordner Sagen paa en med de nuværende Forhold mere stemmende Maade, og det er mig klart, at man ved at fremme det nævnte Lovforslag, og slaae ind paa den dert antydede Vej maa abandonnere den Deel af det foreliggende Lovforslag, der omhandler samme Gjenstand, og som forøvrigt ogsaa, foruden det meget stærkt Reformatoriske — for ikke om en saadan

ringere Sag at sige Revolutionaire — der karakteriserer den, ogsaa i og for sig har meget betydelige Mangler. Det er saaledes stærkt reformatorisk at rive disse Skolelærhjelpekasser, der nu med en vis Føle maae betragtes som Skolelærernes — de ere idetmindste for en væsentlig Deel bragte tilveie ved disses Bidrag, som det kan have været dem byrdefuldt nok at udrede; der er vel ogsaa, som jeg allerede ved den nævnte Sags Behandling anførte, kommet Bidrag andetstedsfra, men disse Bidrag ere dog ligefrem satte i Forbindelse med den ved Skolelærernes egne Bidrag tilveiebragte Kasse — det er, siger jeg, stærkt reformatorisk at rive disse Kasser ganske bort fra Skolelærerne, kaste dem alle sammen og gjøre dem til en Amtskasse. Det er unegtelig en meget stærk Dmpøltning i hele disse Kassers Betskaffenhed og Stilling. Men der er desuden det at mærke, at naar man vil lade de Bidrag, som skulle ydes til disse Kasser, falde paa Amtet, og ganske fritage Skolerne og Communerne, saa vil der fremkomme en meget væsentlig Feil, derved at Kasserne efter deres Fundatser ogsaa ere til Fordeel for Kjøbstadskolelærerne, og det gaaer altsaa ingenlunde an at kaste Bidragene alene paa Landet; det er en Mangel, som Forslagsstilleren ganske har overseet. Dette hele Parti vilde altsaa af flere Grunde upaatvilelig ikke kunne skaffes nogen Plads i Loven, selv om der kunde være Tale om, at den skulde naae til det sidste Stadium. Ved §§. 19 og 20 skal jeg ikke dvæle længe.